

Glīmiezis i ierglis

Nazkod leidiejs glīmiezis,
bej augstā kolnā izrōpōš.
Iz lāji vārās jys ai nycynūšu skotu,
a seju rūtōja tam pošlepneigīs smīns:
— «Vot leidza tikṭ maṇ navar it nivīns.
I tō pec mani vysy apskauž,
neist, naīrādž i ļaunu vielej viṇ.
A kas maṇ bādys — gūzātīs tá varu,
seiti paiedš vysu dīnu garu.
Tá saulī šildātīs var teiri smuki,
iz kuru pusi viejenš pyuš,
tī pagrīžu as snuki.»
— «Tu moldīs gon!» — tam ierglis saucá,
Garum laisdamīs, i augši gaisā traucá.
— «Táv skauž tik tovi ciltš-brōli,
kam laimiejīs nav tikṭ cik tōli.
Jī pyuliejušīs ir na mozōk gon par tevi,
táv priškā rádzāt gribiejuši sevi;
niu skaudeibā i glaimūs augšā golvu ceļ;
jīm spōrnu nav, kas breivi gaisu škeļ.»